

havn og der omlade det i de Skibe, der gik direkte paa England. Kan man være sikker paa, at ikke noget saadant kan komme til at foregaa i forøget Maalestof, hvis Staten overtager denne Drift? Det forekommer mig, at vil man til Statsdrift, maa man gøre Skridtet fuldt ud og rent ud slutte sig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (M. Klaujen) og hans Meningsfæller, saa at man siger: Staten overtager denne Linie, og ingen andre maa faa Lov til at sejle der. Men der var den Slavaank derved, at da det er en Linie, der har sit ene Endepunkt uden for Landets Grænser, vil det ikke blive saa mageligt for Staten at gøre det, hvis man overhovedet kunde forene en saadan Optraeden med Næringsfriheden i Grundloven, og hvad man i det hele taget anser for at være rigtig og passende for Staten. Eller ogsaa maatte man gaa den Vej at sætte Taksterne saa langt ned, at man derved fikrede sig mod enhver som helst Konkurrence og blev sikker paa, at ethvert Forsøg paa at konkurrere vilde blive saa skæbnesvangert for den paagældende, at han for sin egen Skyld vilde lade være. Men hvilken af Delene der nu end vil ske, hvad enten Tonnagen blev mindre eller Fragterne bleve satte ned, vilde Underfubdet jo langt fra blive en halv Million, men det vilde vokse meget betydeligt. Det er noget, som jeg tror, man ogsaa gør vel i at tage i Betragtning, naar man taler om Statsdrift eller ikke Statsdrift. Jeg vil for øvrigt minde om, at den Gang det ærede Medlem rejste sin Forespørgsel, fremhævede han meget stærkt, at man burde komme til meget billigere Fragter. Det synes jo for øvrigt nu at være bortfaldet. Det ærede Medlem har altsaa indset det urimelige i denne Forordning. Men endnu finder jeg en Mangel ved det foreliggende Forslag, og det er en meget grov Mangel, nemlig, at der ikke noget Sted findes et Forslag om, hvad der skal gøres for Dboerne. De ærede Medlemmer vide jo fra mine Udtalelser under Forespørgslen i Efteraaret, at jeg lægger megen Vægt paa det Spørgsmaal, og jeg tror at gøre det med god Grund, saaledes som jeg den Gang havde Anledning til at udvikle. Det ærede Medlem for Ribe (Buss) maa ikke tro, at vi misunde de ædle Syder. Det gøre vi ikke, vi unde dem alt muligt godt, men vi vilde gerne have noget med. Det er dog virkelig et rimeligt og billigt Forlangende. Hvis der er nogen, der i denne Sag har Uret, synes jeg, det er de ærede Syder, der sige: Vi ville ikke dele, vi ville have det hele. Ja, det er jo virkelig det, de sige. Saa er det godt nok, at det ærede

Medlem for Ribe (Buss) lover os, at naar de først have faaet det, de skulle have, have de ikke noget imod, at vi ogsaa faa noget. Jeg takker det ærede Medlem for dette Løfte, men jeg er ikke ganske sikker paa, at det ærede Medlem, naar det kommer til Stykket, raader over tilstrækkelig mange Stemmer til at faa det til at glide eller har tilstrækkelig Indflydelse i Regering og Landsting til at faa det til at glide der. Jeg er bange for, at det skal gaa med denne Sag som med Bogen, vi talte saa meget om i Gaar. Da Syderne nu have faaet, hvad de skulle have, stoppe de Bogen. Om Dboerne blive bestrebne eller ikke, er dem det samme. Jeg er bange for, at det skal gaa paa samme Maade her. Men medens man kan finde sig i, at man ikke kommer med i Bogen, vil det dog være meget ubølgigt, om vi, medens de have Første-Klasses Befordring til England over Esbjerg, enten skulde nøjes med 2den eller 3dje Klasses Befordring eller i dyre Domme betale, hvad det koster at faa 1ste Klasses Befordring. Jeg vil bede de ærede Syder tænke paa, om dette ikke er et berettiget Standpunkt, naar vi Dboere skulle stemme om et Forslag som dette. Hvis det en Gang kommer dertil, at nu er der ikke andet at gøre end at gaa over til Statsdrift, er det uomgængelig nødvendigt, at der tillige fremsættes Forslag om ligeledes at forbedre vore Transportforhold. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Neergaard) sagde ganske vist, at han ventede, at Rouden Esbjerg—Parreston vilde trække betydelig Fragt til sig ved Hjælp af Redskættelse af Statsbanetarifferne. Jeg tvivler noget derpaa, men det skal jeg ikke komme dybere ind paa, jeg udviklede jo mine Tanker derom, da Forespørgslen var til Behandling. Men før vi skulle stemme over de mange Penges Afgivelse af Statsklassen til Fordel for denne enkelte Route, var det dog rart i det mindste at se lidt mere blive gjort i Retning af disse lavere Takster for Varer fra Verne til Esbjerg, end vi hidtil have set. Jeg er bange for, at naar det kommer til Stykket, gaar det ligesom med Bogen. Jeg vil altsaa indtrængende anbefale det høje Ting ikke at tage Standpunkt nu for eller imod Statsdrift — det er et Spørgsmaal, som egentlig ikke ligger for eller behøver at ligge for i Djebløkket — men derimod vente ganske roligt, indtil vi komme sammen igen til Efteraaret. Da kan man vente at have ganske anderledes fyldige Oplysninger, saa fyldige, som man bør have, naar man vil handle forsvareligt i en saa vigtig og betydningsfuld Sag.

Til Slutning skal jeg bemærke, at det